

imidlertid ikke fordybe mig videre; jeg antager, at de ærede Medlemmer fra Egnene Syd for Silkeborg ville tage Ordet i den Henseende.

Efter mit Synspunkt kan jeg altsaa i det hele ikke tilraade Vedtagelsen af en Viborg—Herning Bane, fordi den bliver for kostbar, urentabel og ikke fører til nogen synderlig Nytte i Sammenligning med den langt kortere Forbindelsesbane mellem Rødkærbro og Silkeborg, og endelig fordi den staar for mig som en Hindring for Udviklingen af den midtjydske Længdebane, der efter min Mening i sine Hovedtræk maa staa som Maalet. Skulde jeg ønske noget angaaende Ordningen af de midtjydske Baneforhold, vilde det egentlig være, at Regeringen vilde tage denne Sag i sin Haand og søge ved en upartisk Behandling at løse disse Spørgsmaal, som vi jo dog allesammen, hvilke Anskuelser vi end nære, finde berettigede, ja endogsaa ligefrem paatrængende. Jeg tror overhovedet, at det vil blive vanskeligt for det private Initiativ at løse Spørgsmaalet tilfredsstillende. Man kan ikke lægge Skjul paa, at jo nærmere man kommer Valgene, desto flere Forslag kommer der gerne. Jeg antager dog ikke, det har været de ærede Forslagsstilleres Hensigt at komme med Forslagene just for Valgenes Skyld; jeg tvivler ikke om, at det er, fordi de ønske dem fremmede under enhver Eventualitet, men efter min Mening kan det ikke nægtes, at Forslagene, særlig Statsbaneforslagene, kun bør fremkomme ved Regeringens Initiativ. Der bør være Overvejelser i den Retning paa et saa upartisk Grundlag som vel muligt, og jeg vil derfor, idet jeg fraraader Vedtagelsen af Viborg—Herning-Forslaget, anmode den højtærede Minister om at tage dette Spørgsmaal under velvillig og alvorlig og upartisk Overvejelse, og jeg vil for mit Vedkommende, efter det Syn, jeg har paa Sagen, haabe, at den højtærede Indenrigsminister da vil finde, at han snarere bør gøre Indrømmelser for Realisationen af Rødkærbro—Silkeborg-Banen, efter de Ofre, man allerede har vist, man vil bringe derfor, end lægge Hindringer i Vejen for den.

Byriël-Jensen: At der er Trang til Jærnbaner ovre i Midtjylland, kunne vi vist nok let alle blive enige om. Men Spørgsmaalet er dette: Hvilke Linjer kunne gøre størst Nytte? Tanken om at faa en Længdebane ned gennem Midtjylland er jo ikke ny, som det allerede er blevet sagt. Man har allerede for mange Aar siden

syslet med Tanken om at bygge en Jærnbane fra Tange gennem Gudenaadalen til Silkeborg. Man mente saa at standse Pramfarten paa Gudenaaden og benytte Vandet til Overrissing, hvorved man kunde omdanne ikke saa faa Tusinde Tønder mager Sandjord til frugtbar Eng. Denne Tanke var efter min Mening rigtig, men den er man nu kommen bort fra, og det vil vistnok være vanskeligt igen at faa den til at slaa igennem. Men hvis man nu skulde rykke saa langt mod Vest som til Linjen mellem Viborg og Herning, som der er Tale om i det foreliggende Forslag, og man saa derved skulde skyde begge de to andre Linjer til Side — altsaa den Linie, jeg her har tænkt paa, men som der ikke foreligger Lovforslag om, og den Linie, som var med paa Jærnbaneloven af 1894, nemlig fra Rødkærbro over Kellestrup til Silkeborg og videre Syd paa, — tror jeg, man vilde gøre Uret. Der er nævnt den Betydning, det har at faa en Jærnbane gennem en Egn, hvor der kan ventes en Trafik, der forslaar noget, i Stedet for at faa den gennem en Egn, som ikke alene i Øjeblikket er overordentlig tyndt befolket, som Egnen mellem Viborg og Herning, men hvor der heller ikke er Betingelser for, at der i Fremtiden kan ventes nogen større Tilslutning til en saadan Bane, og der er jo en forbausende Forskel paa disse to Ting. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Kellestrup (Sloth) i, at det er urigtigt at lægge an paa at faa Folk til at slaa sig ned paa den Del af de jydskes Heder, hvor de under almindelige Forhold ikke kunne drive det videre end til at avle i det højeste en 4 à 5 Fold. Driftsomkostningerne ere nu om Stunder alt for store til, at man kan nøjes med et saa lille Udbytte, og det bliver vistnok Tilfældet paa store Strækninger mellem Viborg og Herning. Naar der saa er talt om gennemgaaende Trafik — og det er den, man ikke mindst har for Øje, naar man vil bygge en Længdebane gennem Midtjylland — er det aabenbart Forbindelsen mellem store Dele af Nordjylland og Esbjerg og Tyskland man tænker paa. Men det har dog ogsaa Betydning at faa en Bane af lokal Art. Silkeborg, Viborg og Randers ere betydelige Byer, og selv den mindste af dem kan ikke regnes til vore helt smaa Købstæder. Silkeborg er i rask Udvikling og tæller ikke saa faa Tusinde Indbyggere, Viborg hører heller ikke til de mindste Byer, og Randers regnes mellem Landets største Købstæder. Det vil derfor heller